

RECENZJE

Remmert H. 1980—Ökologie.
Ein Lehrbuch—Springer-Verlag, Berlin,
Heidelberg, New York, ss. 304, wyd. II
popr. i uzup. [ISBN 3-540-09681-7]

Niespełna dwa lata po pierwszym wydaniu, recenzowanym na tych łamach¹, ukazało się drugie wydanie „Ekologii” Hermanna Remmerta. Pierwsze wydanie podręcznika dzięki aktualności tematu, jasnej prezentacji materiałów i interesującemu opracowaniu dostępnemu szerokiemu gronu czytelników (nie tylko studentów) zostało bardzo szybko wyczerpane. Drugie wydanie zostało uzupełnione i rozszerzone o ok. 45 stron tekstu i 30 nowych rysunków. Układ książki pozostał jednak właściwie nie zmieniony; podręcznik składa się z trzech głównych rozdziałów: autekologii, ekologii populacji i ekologii ekosystemów.

W dziale poświęconym autekologii, w rozdziale „Czynniki ekologiczne”, umieszczono dwa nowe podrozdziały. Pierwszy z nich dotyczy stosunków wewnątrzpopulacyjnych traktowanych jako czynnik ekologiczny, tj. zagadnień na pograniczu autekologii i ekologii populacji. Rozważania teoretyczne poparte są interesująco dobranymi przykładami, co zresztą jest charakterystyczne dla całego omawianego opracowania. Drugi podrozdział dotyczy neurobiologii ekologicznej, której autor przypisuje duże znaczenie; podaje liczne przykłady z dziedziny entomologii, hydrobiologii, ichtiologii i ornitologii.

W dziale drugim, poświęconym ekologii populacji, rozbudowany został problem mechanizmów utrzymywania zagęszczenia populacji na określonym poziomie; zagadnienia zależności drapieżca-ofiara, a szczególnie problem koewolucji tej zależności na przykładzie układu nietoperz—motyl. Również w dużym stopniu rozszerzony został rozdział dotyczący demografii zwierząt.

W ostatnim dziale książki, przedstawiającym zagadnienia ekosystemu, na nowo i w szerokim zakresie opracowano problemy teorii ekosystemu, sukcesji i klimaksu oraz zagadnienia przepływu energii przez ekosystem.

W nowym wydaniu, mimo znacznego zwiększenia objętości, nie uległa pogorszeniu przejrzystość całego opracowania; książka jest w dalszym ciągu „łatwa” w odbiorze dzięki logicznemu podziałowi wszystkich rozdziałów na krótkie podrozdziały, opatrzone odpowiednimi tytułami oraz dzięki bardzo bogatej, oryginalnej i starannie dobranej stronie ilustracyjnej.

Anna Stańczykowska

¹ Stańczykowska A. 1979 — Remmert H. 1978 — Ökologie. Ein Lehrbuch — Wiad. ekol. 25 (1): 75—76.